

Încep această scrisoare adresată conducerii ArcelorMittal Galați cu un pasaj din istoria echipei fanion a orașului Galați.

*“După mulți ani, în urma reorganizării fotbalului gălățean, în 1964 apare echipa OȚELUL, formație care reprezenta Combinatul Siderurgic de la Dunăre, cel mai mare din țară. Alcătuită inițial din constructorii marii platforme siderurgice, echipa OȚELUL a trecut prin inerenta perioadă de „rodaj”, iar în ediția 1968-69 reușește promovarea în Divizia B, seria I, cu un lot care-i cuprindea, printre alții, pe Șerbănescu, Moșneagu, Coman, Secășeanu, Luban, Cernega, Niculescu, Crăciunoiu, Nistor, Câmpeanu, Morohai, Holmagy, Stănculescu, Ioniță, Obreja și Ion Ionică.”***(extras din Istoria FC Oțelul Galați)**

Da, echipa asta a fost fondată de Combinat, dar cei care au pus suflet, jucătorii, au fost oameni de rând, niște simpli muncitori din uzine. Pentru că așa se scrie istoria, iar eroii din viața reală nu au puteri magice, ci sunt doar oameni. Oameni care ziua muncesc, iar seara joacă fotbal de plăcere.

De la asta a plecat acest vis frumos numit Oțelul. Cu timpul, echipa asta, Cenușăreasa Ligii I, a crescut și a ajuns campioana României după 47 de ani de istorie. Dar nici asta nu e așa important... Ci doar faptul că Oțelul, echipa asta mică și frumoasă, a devenit de-a lungul anilor singura bucurie a gălățenilor. Singurul motiv de a ridica privirea din pământ într-un oraș care moare pe zi ce trece din cauza celor care se bat să ne conducă.

Pentru că Oțelul nu mai înseamnă doar un președinte, un antrenor și 11 jucători. Oțelul este un simbol, o emblemă pentru 300.000 de locuitori, iar legendele nu pier niciodată. Ele rămân pe vecie în sufletele oamenilor și sunt transmise în eternitate din generație în generație. Și asta se poate vedea cu ochiul liber. Probabil toți am fost duși la stadion de părinți, de bunici, la rândul lor fani ai acestei echipe muncitoare. Iar povestea continuă...

Echipa asta nu a fost fondată de Borș și șleahța lui de directorășii, chiar dacă nimeni nu poate

Scrisoare deschisă către Combinat: “Dați-ne echipa înapoi!”

Scris de Vlad Drăgan
Joi, 31 Mai 2012 19:50

nega meritele Combinatului în susținerea echipei de-a lungul anilor. Dar inima Oțelului a continuat să bată prin sudoarea părinților noștri, din munca onestă prestată de gălățeni în cadrul ArcelorMittal. A fost ca un pact: noi vă fabricăm oțel, voi ne păstrați bucuria de a avea fotbal. Anul trecut această înțelegere a luat sfârșit. Combinatul a anunțat că nu mai poate susține echipa și e dreptul dvs. până la urmă. Dar acum apare întrebarea: De ce vreți să ne luați și ultima rază de speranță? Acționarii căroră le-ați dat dreptul să taie și să spânzure la Oțelul au făcut același lucruri și în cadrul firmei dvs. Au distrus, mult mai mult decât au creat. Iar acum, cu bună știință lasă Oțelul să moară, doar pentru că fac parte din alt partid sau pentru că vor anumite sume de bani câștigate de alții pe teren.

Acești oameni, care acum se consideră patroni și vorbesc despre ceilalți de parcă ar fi mai presus decât oricine. Cât va mai dura acest afront față de gălățeni? Orice bun afacerist știe că pentru reușită e nevoie ca oamenii care lucrează în cadrul unei companii trebuie să fie motivați. Majoritatea gălățenilor muncesc, au muncit sau măcar au o rudă care muncește în Combinat, iar stropul ală de fericire de care vorbeam mai devreme pentru noi este reprezentat de Oțelul. Așa că cei 300.000 de gălățeni vă cer să faceți ceea ce ați făcut deja doar teoretic. Redați echipa comunității locale! Odată ce contractul de sponsorizare a luat sfârșit nu este drept să o lăsați pe mâna unor oameni incompetenți, răuvoitori și grandomani. Vreți respectul nostru? **Dați-ne echipa înapoi!**

Sau dacă vreți, venim noi după ea...

Semnat: Un oraș întreg (mai puțin 5 persoane fizice) □ □